

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
YVES BOT
prednesené 4. júla 2018¹

Vec C-308/17

**Hellenische Republik
proti
Leovi Kuhnovi**

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 – Súdna právomoc v občianskych a obchodných veciach – Pôsobnosť – Článok 1 ods. 1 – Pojem ‚občianske a obchodné veci‘ – Dlhopisy vydané členským štátom – Účasť na reštrukturalizácii verejného dlhu – Jednostranná a retroaktívna zmena podmienok emisie – Doložky o spoločnom postupe – Žaloba podaná proti štátu súkromnými veriteľmi, držiteľmi týchto dlhopisov, ako fyzickými osobami – Zodpovednosť štátu za *acta jure imperii* – Osobitné právomoci – Článok 7 bod 1 písm. a) – Právomoc v zmluvných veciach – Pojem ‚zmluvné veci‘ – Pojem ‚záväzok prevzatý slobodne jednou stranou voči druhej‘ – Pojem ‚miesto zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby‘ – Podmienky upísania štátneho dlhopisu – Následné prevody pohľadávky – Miesto skutočného plnenia ‚hlavnej zmluvnej povinnosti‘ – Zaplatenie úrokov“

I. Úvod

1. Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 7 bodu 1 písmena a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach².
2. Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Hellenische Republik (Helénska republika) a pánom Leom Kuhnom v súvislosti s návrhom na dosiahnutie splnenia podmienok emisie dlhopisov vydaných členským štátom, ktorých bol doručiteľom, alebo náhrady škody z dôvodu nesplnenia týchto podmienok.
3. Na účely pochopenia zmyslu a dosahu tohto návrhu v plnom rozsahu je potrebné umiestniť ho do širšieho kontextu.
4. Na jednej strane toto konanie, ktoré sa týka reštrukturalizácie gréckeho verejného dlhu, ku ktorej došlo v marci 2012 za účasti súkromného sektora,³ nie je ojedinelé.

1 Jazyk prednesu: francúzština.

2 Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1.

3 Private sector *involvement* (PSI). Na pripomenutie niektorých následných nemeckých konaní pozri GRUND S.: The legal consequences of sovereign insolvency – a review of creditor litigation in Germany following the Greek debt restructuring. In: *Maastricht Journal of European and Comparative Law*. Sage Publishing, New York, 2017, zväzok 24, č. 3, s. 399 – 423, predovšetkým s. 408 – 413.

5. Na druhej strane význam otázok týkajúcich sa právomoci, ktoré položil Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko), vnútroštátny súd, široko prekračuje jeho technické aspekty, obvykle považované za zložité, pokiaľ ide o výklad daného ustanovenia. Týka sa predovšetkým vývoja spôsobov vydávania štátnych dlhopisov, ako aj hospodárskych a politických otázok, ktoré vedú k tomu, že sporné zaobchádzanie so štátnym dlhom je považované za veľmi citlivú tému.

6. Voľba financovania na trhoch prostredníctvom štátnych dlhopisov⁴ viedla ku skomplikovaniu správy verejného štátneho dlhu z dôvodu neprispôsobenia sa zmluvných mechanizmov rozmanitosti veriteľov, ktorí môžu byť veriteľmi verejnými, súkromnými, inštitucionálnymi alebo fyzickými osobami, a predovšetkým absenciou koordinácie medzi nimi.

7. Keď nastala kríza štátneho dlhu, absencia všeobecného a organizovaného riešenia platobnej neschopnosti štátov viedla tiež k tomu, že rozhodovaním o výsledku reštrukturalizačného konania bol poverený súd.⁵

8. Zložité právne otázky spôsobené znásobením a internacionalizáciou konaní nemôžu byť oddelené od hospodárskeho kontextu, v ktorom majú byť vyriešené.⁶

9. V prípade reštrukturalizácie gréckeho dlhu v roku 2012, v sume historickej výšky,⁷ sa zvyčajné problémy prejavili v novom svetle z dôvodu emisie cenných papierov v eurách a rizika systémovej krízy, ktorá z toho vyplývala.⁸ Odôvodnili využitie finančných a právnych riešení, ktorých výnimočný charakter vysvetľuje naliehavosť problémov, ktoré mali byť vyriešené.

10. Súdny dvor Európskej únie už mal príležitosť vyjadriť sa k citlivej otázke následkov tejto reštrukturalizácie na práva vlastníkov gréckych dlhopisov, prostredníctvom doručovania súdnych písomností, teda v pokročilejšom štádiu sporu, pred akýmkoľvek meritórnym preskúmaním, v rozsudku z 11. júna 2015, *Fahnenbrock a i.* (C-226/13, C-245/13 a C-247/13, ďalej len „rozsudok *Fahnenbrock a i.*“, EU:C:2015:383).

11. Po tomto dátume boli vydané ďalšie rozhodnutia európskymi súdmi, na ktoré sa obrátili mnohí vlastníci gréckych dlhopisov sledujúci ten istý cieľ, čiže dosiahnuť dodržanie svojich zmluvných práv alebo získať náhradu uvádzanej škody.

12. Všeobecný súd Európskej únie tak v rozsudku zo 7. októbra 2015, *Accorinti a i./ECB*⁹ zamietol žalobu podanú 11. februára 2013 viac než 200 držiteľmi, prevažne talianskymi, gréckymi súkromnými cennými papiermi, s cieľom dosiahnuť náhradu škody, ktorú utrpeli najmä v dôsledku prijatia rozhodnutia Európskej centrálnej banky (ECB) z 5. marca 2012 o akceptovateľnosti obchodovateľných dlhových nástrojov vydaných alebo plne garantovaných Helénskou republikou v rámci ponuky Helénskej republiky na výmenu dlhových nástrojov¹⁰, ako aj ostatných opatrení ECB spojených

4 K tomuto vývoju došlo v priebehu rokov 1980. Dovtedy boli dlhy predovšetkým bankovej povahy.

5 Spor sa vyvíja z viacerých uhlov. Niektorí doručitelia dozerajú na to, aby sa s nimi nezaobchádzalo horšie ako s tými, ktorí – nesúhlasiac s diskontom ich pohľadávky (*haircut*) – sa snažia dosiahnuť na súde výkon pohľadávky, ktorú štát už nevie splniť. Ďalší sa snažia využiť túto situáciu na uskutočnenie špekulatívnych investícií.

6 Príklad argentínskeho dlhu preukázal hospodárske následky vystavenia sa štátu dlžníka súdnej stratégii investorov. Nie je možné ignorovať, že táto stratégia predstavuje finančné náklady, že sú posudzované, že pôsobia na voľbu uplatniteľného práva a že podmieňujú budúcu schopnosť štátu znovu si požičať.

7 A to 205 miliárd eur pohľadávok vlastnených súkromnými veriteľmi, v porovnaní s argentínskym dlhom vo výške 90 miliárd amerických dolárov (USD) (asi 76,22 miliárd eur).

8 Toto riziko bolo posilnené tým, že banky vlastnili významnú časť štátnych dlhopisov.

9 T-79/13, EU:T:2015:756.

10 Ú. v. EÚ L 77, 2012, s. 19.

s reštrukturalizáciou gréckeho verejného dlhu. Neskôr rozsudkom z 24. januára 2017, *Nausicaa Anadyomène a Banque d'escompte/ECB*¹¹, Všeobecný súd zamietol návrh na náhradu škody podaný 21. decembra 2015 obchodnými bankami, vylúčiac akúkoľvek zodpovednosť ECB, potvrdzujúc svoje rozhodnutie, ktoré prijal voči fyzickým osobám vlastníkom gréckych dlhových nástrojov.

13. Okrem toho Európsky súd pre ľudské práva preskúmal sťažnosti, ktoré boli v priebehu septembra a októbra 2014 podané 6 320 gréckymi štátnymi príslušníkmi, vlastníkami dlhopisov gréckeho štátu, ako fyzickými osobami, v súvislosti so sumami v rozmedzí od 10 000 eur do 1 510 000 eur, týkajúce sa ich nútenej účasti na znížení gréckeho verejného dlhu výmenou ich dlhopisov za iné dlhopisy nižšej hodnoty. Tento súd rozsudkom z 21. júla 2016¹² jednohlasne rozhodol, že nedošlo k porušeniu článku 1 protokolu č. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,¹³ ani článku 14 EDLP v spojení s článkom 1 tohto protokolu.¹⁴

14. Súdny dvor má teraz doplniť svoju analýzu a rozhodnúť o pravidlách uplatniteľných na určenie právomoci konajúceho súdu rozvinutím rozsudku *Fahnenbrock a i.*, ako aj rozsudku z 28. januára 2015, *Kolassa (C-375/13, ďalej len „rozsudok Kolassa“*, EU:C:2015:37), pokiaľ ide o povahu právnych vzťahov existujúcich medzi emitentom štátneho cenného papiera a jeho nadobúdateľom.

15. Otázky položené vnútroštátnym súdom, ako aj pripomienky účastníkov konania musia priviesť Súdny dvor k tomu, aby na úvod overil, či sa na spor vo veci samej vzťahuje nariadenie č. 1215/2012, ktoré je podľa jeho článku 1 bodu 1 uplatniteľné „v občianskych veciach“, s výnimkou najmä prípadov zodpovednosti štátu za úkony pri výkone štátnej moci (*acta iure imperii*). Pokiaľ spor patrí do pôsobnosti tohto nariadenia, bude potom potrebné sa uistiť, že môže byť kvalifikovaný za spor „v zmluvných veciach“ v zmysle článku 7 bodu 1 písm. a) tohto nariadenia, tak ako je vykladaný Súdny dvorom, stanovujúceho pravidlo osobitnej právomoci, zavádzajúc výnimku zo všeobecného pravidla súdnej právomoci členského štátu, na území ktorého má žalovaný bydlisko. Napokon pokiaľ ide o tento prípad, bude treba určiť, kde je „miesto zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby“ v zmysle tohto článku 7.

16. Po skončení mojej analýzy navrhнем, len subsidiárne, odpoveď na tieto dve posledné otázky o podmienkach uplatnenia pravidla osobitnej právomoci stanovenej v článku 7 bode 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012.

17. V prvom rade totiž uvediem, že spor nepatrí do pôsobnosti tohto nariadenia.

11 T-749/15, neuvverejnený, EU:T:2017:21.

12 ESEP, 21. júl 2016, *Mamatás a iní v. Grécko*, ďalej len „rozsudok *Mamatás*“ CE:ECHR:2016:0721JUD006306614.

13 Podpísaný v Ríme 4. novembra 1950, ďalej len „EDLP“. Tajomník Európskeho súdu pre ľudské práva vo svojom komuniké vysvetlil, že „Súd preto rozhodol, že žalobcovia neutrpeli neprimerané osobitné zaťaženie, najmä vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy štátov v danej oblasti a zníženie trhovej hodnoty cenných papierov už postihnutých znížením platobnej schopnosti štátu, ktorý by pravdepodobne nemohol splniť svoje záväzky vyplývajúce z doložiek začlenených do skorších cenných papierov pred nadobudnutím účinnosti nového zákona. Súd sa tiež domnieva, že doložky o spoločnom postupe a reštrukturalizácia verejného dlhu predstavovali primerané opatrenie, nevyhnutné na účely zníženia verejného dlhu a prevencie platobnej neschopnosti štátu; že investície do dlhopisov neboli bez rizika a že žalobcovia mali vedieť o úskaliach a riziku prípadnej straty hodnoty svojich dlhopisov vzhľadom na deficit a vysoké zadĺženie Grécka, dokonca pred krízou z r. 2009“.

14 Tajomník Európskeho súdu pre ľudské práva vo svojom komuniké dodal, že „Súd sa tiež domnieva, že postup výmeny nebol diskriminačný, najmä z dôvodu ťažkostí pri lokalizácii držiteľov dlhopisov tohto nestáleho trhu, problému so stanovením presných kritérií rozlišovania medzi držiteľmi, rizika ohrozenia celej operácie s katastrofálnymi následkami pre hospodárstvo a potreby konať rýchlo na účely reštrukturalizácie dlhu“.

II. Právny rámec

A. Právo Únie

18. Odôvodnenia 4, 15 a 16 nariadenia č. 1215/2012¹⁵ stanovujú:

„(4) Niektoré odlišnosti vnútroštátnych právnych noriem upravujúcich právomoc súdov a uznávanie rozsudkov bránia zdravému fungovaniu vnútorného trhu. Vyžadujú sa ustanovenia harmonizujúce normy konfliktu právomoci v občianskych a obchodných veciach a zabezpečujúce rýchle a jednoduché uznávanie a výkon rozsudkov vydaných v niektorom členskom štáte.

...

(15) Normy právomoci by mali byť ľahko predvídateľné a vychádzať zo zásady, že právomoc sa všeobecne zakladá podľa bydliska žalovaného. Právomoc založená na tomto kritériu by mala byť vždy k dispozícii, okrem určitých presne vymedzených situácií, keď predmet sporu alebo zmluvná voľnosť účastníkov odôvodňuje iný hraničný ukazovateľ. Bydlisko právnickej osoby treba definovať osobitne, aby boli spoločné pravidlá prehľadnejšie a vyhlo sa konfliktu právomoci.

(16) Okrem bydliska žalovaného musia byť k dispozícii aj alternatívne kritériá právomoci založené na úzkej väzbe medzi súdom a žalobou alebo na účely uľahčenia efektívneho riadneho výkonu súdnictva. Existencia takejto úzkej väzby by mala zaručiť právnu istotu a vylúčiť, že osoba by bola žalovaná na súde členského štátu, s čím nemohla rozumne predvídať. Je to dôležité predovšetkým v prípade sporov týkajúcich sa mimozmluvných záväzkov vyplývajúcich z porušenia práva na súkromie a práva na ochranu osobnosti vrátane poškodzovania dobrého mena.“

19. Článok 1 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Toto nariadenie sa uplatňuje v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu. Neuplatňuje sa najmä na daňové, colné a správne veci ani na zodpovednosť štátu za úkony a opomenutia pri výkone štátnej moci (*acta iure imperii*).“

20. Článok 4 ods. 1 tohto nariadenia, ktorý patrí do oddielu 1 kapitoly II s názvom „Právomoc“ zoskupujúceho „všeobecné ustanovenia“, stanovuje:

„Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.“

21. V rámci oddielu 2 tej istej kapitoly II, s názvom „Osobitná právomoc“, článok 7 bod 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012 stanovuje:

„Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte:

1. a) v zmluvných veciach na súdoch podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby.“¹⁶

¹⁵ Uplatniteľného podľa článku 66 tohto nariadenia na konania začaté od 10. januára 2015.

¹⁶ Nemecká jazyková verzia tohto nariadenia rozlišuje dve alternatívy, uvádzajúc doslovne „miesto, kde bolo zmluvné plnenie vykonané“ a „[miesto, kde by záväzok] mal byť vykonaný“. Grécka jazyková verzia znie takto: „*os pros diaforés ek symváseos, enópion tou dikastiriou tou tópon ópou ekpliróthike í ofeílei na ekplirothéi í parochi*“, čo znamená: „v zmluvných veciach na súde, kde zmluvné plnenie bolo alebo má byť vykonané“.

B. Grécke právo

22. Podľa rozhodnutia vnútroštátneho súdu.¹⁷ Helénska republika vydala v Grécku štátne dlhopisy ako dematerializované cenné papiere (zaknihované pohľadávky), ktoré sa spravovali ustanoveniami gréckeho práva a s ktorými sa obchodovalo na aténskej burze. Tieto cenné papiere boli zaregistrované¹⁸ v bezhotovostnom systéme gréckej centrálnej banky, ktorý zahŕňa účty vedené na meno každého z účastníkov, ktorých účasť v ňom schválil guvernér gréckej centrálnej banky.¹⁹

23. Podľa článku 6 ods. 2 tohto zákona účastníci žirového systému gréckej centrálnej banky môžu postúpiť na tretie osoby investorov práva vyplývajúce z dlhopisov,²⁰ ale takýto právny úkon zaväzuje výlučne dotknutých účastníkov a výslovne nevyvoláva nijaké účinky v prospech alebo v neprospech Helénskej republiky.

24. Článok 6 ods. 4 zákona č. 2198/1994 stanovuje, že dlhopis sa prevádza pripísaním na účet účastníka v podobe dobropisu.

25. Článok 6 ods. 5 až 7 tohto zákona uľahčuje porozumenie „systému“ opísaného vnútroštátnym súdom. Stanovuje:

„5. Účty účastníkov sú vedené v systéme. Účty investorov sú vedené u účastníkov.

6. Tak v systéme, ako aj u účastníkov, sú účty vedené oddelene podľa kategórie cenných papierov s rovnakými vlastnosťami.

7. Jednotlivé účty v systéme sú pre každého účastníka vedené na jednej strane pre cenné papiere z jeho vlastného portfólia a na druhej strane pre cenné papiere z portfólia jeho klientov investorov. Účet portfólia investorov vedený u každého účastníka zahŕňa všetkých investorov účastníka.“

26. Článok 8 tohto zákona, s názvom „Pohľadávky investorov“, stanovuje:

...

„2. Investor má pohľadávku založenú na svojom cennom papieri iba voči účastníkovi, u ktorého je vedený jeho účet. Pokiaľ štát nesplnil svoje záväzky uvedené v odseku 6 tohto článku, investor má pohľadávku založenú na svojom cennom papieri len voči štátu.

...

17 Vzhľadom na to, že vnútroštátny súd zhrnul uplatniteľné ustanovenia, nasledujúce citácie ustanovení gréckeho práva sú vybrané z písomných pripomienok gréckej vlády.

18 Podľa ustanovenia článku 5 ods. 2 Nómos 2198/1994 – Áfxisi apodochón dimosión ypallílon en génei, sýnapsi daneíon ypó tou Ellinikou Dimosíou kai dimiourgía stin Trápeza tis Elládos Systímatos Parakolouthisis Synallagón epí Titlon me Logistikí Morfí (‘Ávloi Titloi) kai álles diatáxeis [zákon č. 2198/1994 o zvyšovaní plátov všetkých štátnych zamestnancov; o sťahovaní dlhopisov gréckym štátom; o vytvorení systému dohľadu nad operáciami s cennými papiermi pripísanými na účet (zaknihovanými cennými papiermi) a iné ustanovenia z 22. marca 1994 (FEK A’ 43/22.03.1994, ďalej len „zákon 2198/1994“)], „dlhopisy a cenné papiere sú monitorované prostredníctvom zápisov do systému bežných účtov... spravovaného gréckou centrálnou bankou. Úroky z cenných papierov sú tiež monitorované prostredníctvom zápisov na účtoch, pokiaľ sú predmetom samostatnej transakcie, uplatnením mutatis mutandis ostatných ustanovení tejto kapitoly. Grécka centrálna banka vykonáva zápisy týkajúce sa splatnosti, služby a splatenia dlhopisov na účet Helénskej republiky“.

19 Podľa článku 6 ods. 1 tohto zákona „účastníkmi tohto systému sú, okrem gréckeho štátu a gréckej centrálnej banky v jej postavení správcu, právnické alebo fyzické osoby (ďalej len „účastníci“) určené buď podľa kategórie alebo podľa mena rozhodnutím guvernéra gréckej centrálnej banky...“.

20 Zo znenia tohto článku citovaného v pripomienkach gréckej vlády alebo Helénskej republiky, žalovanej, vyplýva, že ide o postúpenie alebo prevod vlastníckeho práva k cennému papieru.

6. Splatenie istiny a splatných úrokov štátom gréckej centrálnej banke má za následok zánik štátnych dlhopisov. Grécka centrálna banka vyplatí každému účastníkovi istinu a úroky z cenných papierov splatné k dátumu splatnosti dlhopisu. Vyššie uvedené vyplatenie má za následok zánik dlhopisov gréckej centrálnej banky.

...“

27. Okrem toho Nómos 4050/2012 – Kanónes tropopoiíseos títon ekdóseos í engyíseos tou Ellinikoú Dimosiou me symfonía ton Omologioúchon (zákon č. 4050/2012 s názvom „Pravidlá týkajúce sa úpravy cenných papierov emitovaných alebo garantovaných gréckym štátom“)²¹ z 23. februára 2012 stanovuje, že držiteľom niektorých gréckych štátnych dlhopisov sa predloží „reštrukturalizačná“ ponuka.

28. Tento pojem, použitý vnútroštátnym súdom, je uvedený aj v rozsudku *Fahnenbrock a i.* (bod 8). Podľa môjho názoru treba rozlišovať medzi „reštrukturalizáciou verejného dlhu“ a návrhom účasti na nej, pozostávajúcej v „zмене akceptovateľných cenných papierov“, podľa § 1 ods. 2 zákona č. 4050/2012, ktorý stanovuje:

„Ministerská rada na návrh Yopougouon Oikonomikón (minister financií, Grécko) rozhodne o začatí konania týkajúceho sa zmeny akceptovateľných cenných papierov držiteľmi dlhopisov, definuje akceptovateľné cenné papiere a v prípade nahradenia určí istinu alebo nominálnu hodnotu, úrokovú mieru alebo rentabilitu, splatnosť, právo (anglické alebo iné), ktorému budú podliehať nové cenné papiere emitované gréckym štátom a oprávni Organismós Diacheírisis Dimosiou Chréous [agentúra správy verejného dlhu, Grécko] vydať jednu alebo viacero výziev zo strany gréckeho štátu.

Touto výzvou sú držiteľia akceptovateľných cenných papierov, ktorých sa táto výzva týka, vyzvaní, aby sa v stanovenej lehote rozhodli, či súhlasia so zmenou akceptovateľných cenných papierov, tak ako je navrhovaná gréckym štátom, v súlade s postupom stanoveným v tomto článku“.

29. Tento zákon 4050/2012 stanovuje zavedenie „reštrukturalizačnej“ doložky²² alebo „doložky o spoločnom postupe“ (ďalej len „DSP“) umožňujúcej zmeniť pôvodné podmienky emisie dlhopisu prostredníctvom rozhodnutí prijatých kvalifikovanou väčšinou vlastníkov zostávajúceho nesplateného kapitálu a uplatňujúcej sa aj na menšinových vlastníkov.

30. V bode 9 rozsudku *Fahnenbrock a i.* je spresnené, že „podľa § 1 ods. 4 tohto zákona si zmena dotknutých cenných papierov vyžaduje dodržanie zákonného kvóra, ktoré tvorí 50 % celkovej hodnoty dotknutých dlhopisov, a súhlas kvalifikovanej väčšiny zodpovedajúcej aspoň dvom tretinám zúčastneného kapitálu“.

31. Na účely doplnenia zhrnutia uvedeného v bode 10 tohto rozsudku treba uviesť citáciu § 1 ods. 9 uvedeného zákona uvádzanú gréckou vládou, ktorý stanovuje:

„Odo dňa uverejnenia rozhodnutia Ministerskej rady o schválení v Úradnom vestníku Helénskej republiky, rozhodnutie držiteľov dlhopisov potvrdené správcom konania vyvoláva účinky *erga omnes*, je záväzná pre všetkých držiteľov dlhopisov a investorov akceptovateľných cenných papierov a má prednosť pred prípadnými všeobecnými alebo osobitnými ustanoveniami odporúčacími zákonu, regulačnému aktu alebo dohode. V prípade nahradenia akceptovateľných cenných papierov zápisom nových cenných papierov do systému, akceptovateľné cenné papiere nahradené novými cennými papiermi sú automaticky zrušené a majú za následok zánik každého práva alebo povinnosti z nich vyplývajúcich, vrátane všetkých práv a povinností, ktoré boli v akomkoľvek okamihu ich súčasťou.“

21 FEK A' 36/23.2.2012, ďalej len „zákon č. 4050/2012“.

22 Pojem použitý vnútroštátnym súdom je uvedený aj v bode 8 rozsudku *Fahnenbrock a i.*

32. § 1 ods. 11 zákona č. 4050/2012, citovaný aj v rozsudku Mamatas (bod 48), stanovuje:

„Ustanovenia tohto článku sledujú ochranu naliehavého verejného záujmu, sú záväzné a priamo uplatniteľné a majú prednosť pred prípadnými všeobecnými alebo osobitnými ustanoveniami odporujúcimi zákonu, regulačnému aktu alebo dohode ... a ich uplatňovanie nevytvára ani neaktivuje žiadne zmluvné alebo zákonné právo v prospech držiteľa dlhopisov alebo investora a žiadnu zmluvnú alebo zákonnú povinnosť v neprospech emitenta alebo garanta cenných papierov..., s výnimkou prípadu vyslovene stanoveného v tomto článku“.

III. Skutkový stav a prejudiciálne otázky

33. Pán Kuhn, bydliskom vo Viedni (Rakúsko), nadobudol prostredníctvom depozitnej banky so sídlom v Rakúsku, konajúcej v postavení komisionára,²³ dlhopisy vydané Helénskou republikou v nominálnej hodnote 35 000 eur,²⁴ podliehajúce gréckemu právu. Tieto štátne dlhopisy boli pripísané v prospech účtu s cennými papiermi, spravovaného depozitnou bankou, ktorého majiteľom je pán Kuhn.²⁵ Ide o cenné papiere na doručiteľa priznávajúce právo na splatenie istiny v okamihu ich splatnosti a na „včasné zaplatenie“ v súlade s podmienkami dlhopisu.²⁶

34. Vnútroštátny súd spresňuje, že grécky štát emitoval v Grécku tieto dlhopisy, ktoré podliehali gréckemu právu a s ktorými sa obchodovalo na aténskej burze, ako „dematerializované cenné papiere“, teda pohľadávky zapísané v registri verejného dlhu. Tieto pohľadávky boli zaregistrované v bezhotovostnom systéme gréckej centrálnej banky, v ktorom účastníci tohto systému, schválení guvernérom tejto národnej banky, disponujú účtami vedenými na svoje meno.

35. Podľa tohto súdu tak z ustanovení zákona 2198/1994, ako aj z podmienok emisie týkajúcich sa predmetných štátnych dlhopisov vyplýva, že sú to v prvom rade účastníci tohto systému, ktorí sa stali držiteľmi a veriteľmi týchto dlhopisov, prevedených pripísaním v prospech ich účtu, predtým, než postúpili práva spojené s týmito dlhopismi na tretie osoby investorov, keďže tento právny akt vyvoláva účinky iba vo vzťahu k dotknutým osobám, s vylúčením Helénskej republiky.

36. V nadväznosti na prijatie zákona č. 4050/2012 Helénska republika pristúpila ku konverzii dlhopisov nadobudnutých pánom Kuhnom ich výmenou za nové štátne dlhopisy s nižšou nominálnou hodnotou.

37. Vnútroštátny súd uvádza, že podľa tvrdení pána Kuhna Helénska republika až do dňa tejto konverzie platila úroky na účet vedený v jeho mene v banke so sídlom v Rakúsku. Spresňuje, že pán Kuhn predal²⁷ konvertované dlhopisy za cenu vo výške 7 831,58 eura, čím mu bola spôsobená škoda vo výške 28 673,42 eura, pričom táto suma zodpovedá nominálnej hodnote dlhopisov so splatnosťou k 20. februáru 2012,²⁸ navýšenej o úroky a výdavky.

23 Ako je spresnené portugalskou vládou v jej písomných pripomienkach, tento pojem znamená, že „banka v postavení finančného sprostredkovateľa získala, previedla a vykonala príkaz na upísanie vydaný žalobcom, uskutočnením transakcie na účet inej osoby“.

24 Ide o pripísanú sumu podľa dokumentu uvedeného v prílohe 1 písomných pripomienok Helénskej republiky. Je tam tiež spresnený kód *International Securities Identification Number* (ISIN) dlhopisov zodpovedajúci tomu, ktorý je uvedený v *offering circular* (emisnom prospekte) zo 16. februára 2009. Podľa tohto dokumentu bol dátum splatnosti, teda dátum, keď majú byť dlhopisy zaplatené doručiteľovi podľa ich nominálnej hodnoty, stanovený na 20. marca 2012. Pred dátumom splatnosti musí doručiteľ získať, výmenou za svoj požiadaný kapitál, úroky alebo kupón. V predmetnom prípade bola úroková sadzba stanovená na 4,3 % za rok a pán Kuhn tvrdí, že dostal tieto úroky.

25 Podľa vnútroštátneho súdu „sa sám žalobca označuje za majiteľa účtu s cennými papiermi v depozitnej banke, ako aj za vlastníka štátnych dlhopisov [pripísaných] v prospech tohto účtu s cennými papiermi“.

26 Číže na zaplatenie úrokov.

27 Zástupca pána Kuhna na pojednávaní potvrdil, že cenné papiere boli predané.

28 Tento dátum, uvedený v rozhodnutí vnútroštátneho súdu, nezodpovedá tomu, ktorý je uvedený v dokumentoch týkajúcich sa veci, z ktorých vyplýva, že dátum splatnosti dlhopisov nadobudnutých pánom Kuhnom bol stanovený na 20. marca 2012, ani dátumu nadobudnutia účinnosti zákona 4050/2012, ani spresneniu, podľa ktorého pán Kuhn predal konvertované dlhopisy.

38. Za týchto okolností podal pán Kuhn žalobu na Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Krajinský súd pre občianskoprávne spory Viedeň, Rakúsko)²⁹ s cieľom dosiahnuť splnenie podmienok emisie predmetných dlhopisov alebo náhradu škody z dôvodu nesplnenia týchto podmienok.

39. Tento súd uznesením z 8. januára 2016 vyhlásil, že nemá medzinárodnú právomoc rozhodnúť o žalobe.

40. Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajinský súd Viedeň, Rakúsko), rozhodujúci o odvolaní proti tomuto uzneseniu, uznesením z 25. februára 2016 zamietol námietku nedostatku právomoci rakúskych súdov z dôvodu, že návrh pána Kuhna sa nezakladal na gréckom legislatívnom akte, ale na pôvodných podmienkach emisie predmetných štátnych dlhopisov a že súd príslušný rozhodovať vo veci je určený podľa gréckeho práva, uplatniteľného podľa účastníkov konania, v danom prípade podľa bydliska veriteľa, miesta, kde mal byť splnený peňažný záväzok.

41. Helénska republika podala proti tomuto uzneseniu „mimoriadny opravný prostriedok“ na vnútroštátny súd.

42. Podľa tohto súdu v rozsahu, v akom sa pán Kuhn domáha splnenia podmienok emisie predmetných štátnych dlhopisov od Helénskej republiky, správne odkazuje na uvádzaný právny vzťah medzi ním ako nadobúdateľom štátnych dlhopisov a Helénskou republikou ako emitentom týchto dlhopisov, na základe čoho existuje „(sekundárny)“ zmluvný nárok³⁰ podľa článku 7 bodu 1 nariadenia č. 1215/2012.

43. Domnieva sa tiež, na jednej strane, že pán Kuhn si uplatňuje nárok v súvislosti so splnením podmienok emisie dlhopisu, založený na platobnom príslube Helénskej republiky ako dlhopisového dlžníka, a na druhej strane, že emisia dlhopisov „(dlžobných úpisov na doručiteľa)“³¹ nemôže byť považovaná za *acta iure imperii*. Vychádza z toho, že spor patrí do oblasti občianskeho a obchodného práva.

44. Za týchto podmienok Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„Má sa článok 7 bod 1 písm. a) nariadenia [č. 1215/2012] vykladať v tom zmysle, že:

- miesto zmluvného plnenia v zmysle tohto ustanovenia sa aj v prípade opakovaného zmluvného prevodu pohľadávky, tak ako v tejto veci, určí podľa prvej zmluvnej dohody?
- skutočné miesto zmluvného plnenia v prípade uplatnenia nároku na splnenie podmienok štátneho dlhopisu, akým je dlhopis, ktorý v tejto konkrétnej veci emitovala Helénska republika, resp. v prípade náhrady škody spôsobenej neuspokojením tohto nároku, je stanovené už v okamihu zaplatenia úrokov z takéhoto štátneho dlhopisu na účet vlastníka účtu s vnútroštátnymi cennými papiermi [³²]?
- okolnosť, že na základe prvej zmluvnej dohody bolo založené zákonné miesto plnenia v zmysle [tohto nariadenia], bráni konštatovaniu, v zmysle ktorého neskoršie skutočné zmluvné plnenie vedie k vzniku ďalšieho miesta zmluvného plnenia podľa tohto ustanovenia?“

29 Je nesporné, že žaloba bola podaná po 9. januári 2015.

30 Toto znenie je doslovne prebraté z návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

31 Toto znenie je doslovne prebraté z návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

32 Alebo inak povedané, na účet doručiteľa cenných papierov.

IV. Analýza

45. Vnútroštátny súd sa svojimi tromi prejudiciálnymi otázkami v podstate pýta, či v takej situácii, o akú ide vo veci samej, keď určitá osoba nadobudla prostredníctvom depozitnej banky dlhopisy vydané členským štátom a uplatňuje si pohľadávku voči tomuto štátu, vychádzajúc z podmienok emisie štátneho dlhopisu, treba článok 7 bod 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012 vykladať v tom zmysle, že „miesto zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby“, je určené podmienkami dlhopisov pri emisii týchto dlhopisov, bez ohľadu na ich následné postúpenie, alebo miestom skutočného splnenia podmienok dlhopisov, akým je zaplatenie úrokov.

46. Treba spresniť, že Helénska republika, ako aj grécka a talianska vláda tvrdia, že spor vo veci samej nepatrí do vecnej pôsobnosti nariadenia č. 1215/2012, keďže sa v podstate zakladá na zvrchovanom práve členského štátu legislatívne upraviť túto otázku na účely reštrukturalizácie svojho verejného dlhu, ani do „zmluvných vecí“ v zmysle článku 7 bodu 1 písmena a) z dôvodu, že neexistuje zmluvný vzťah medzi členským štátom a doručiteľom štátnych dlhopisov. Na základe toho musí Súdny dvor na úvod určiť, či sa žaloba týka „občianskych a obchodných vecí“ podľa článku 1 bodu 1 tohto nariadenia.³³ Iba v prípade kladnej odpovede na túto otázku bude musieť Súdny dvor odpovedať na druhú otázku uvedenú vyššie.

A. Patrí spor do pôsobnosti nariadenia č. 1215/2012?

47. Na odôvodnenie konštatovania, že spor patrí do oblasti občianskych a obchodných vecí, sa vnútroštátny súd odvolal na rozsudok *Fahnenbrock a i.* po tom, čo uviedol, že žalobca sa domáha splnenia podmienok dlhopisu alebo náhrady škody za ich nesplnenie žalovaným štátom, emitentom štátnych dlhopisov, vychádzajúc z platobného prísľubu tohto štátu ako dlhopisového dlžníka.³⁴ Hoci sa toto priblíženie môže zdať v istej miere relevantné, môj názor sa odlišuje predovšetkým v následkoch, ktoré z toho treba vyvodiť, z dôvodu, že analýza právomoci musí vychádzať z iných základov, ktoré preskúvam.

1. O dosahu rozsudku *Fahnenbrock a i.*

48. Pokiaľ ide o prvý bod zhody, možno uviesť, že predmet sporu, ktorý má takmer analogické skutkové okolnosti,³⁵ je podobný, keďže v jednej z vecí (*Kickler a i.*, C-578/13), na základe ktorých Súdny dvor vydal rozsudok *Fahnenbrock a i.*, držiteľia gréckych dlhopisov žiadali od Helénskej republiky okrem zaplatenia náhrady škody zmluvné plnenie zo splatných pôvodných dlhopisov. Dôvodom žiadosti je v každom prípade porušenie zmluvných práv a povinností.³⁶

33 Na ilustráciu prípadov, v ktorých otázka nebola položená vnútroštátnym súdom, pozri rozsudky z 1. októbra 2002, *Henkel* (C-167/00, EU:C:2002:555, bod 25); z 28. apríla 2009, *Apostolides* (C-420/07, EU:C:2009:271, bod 40), a z 28. júla 2016, *Siemens Aktiengesellschaft Österreich* (C-102/15, EU:C:2016:607, bod 27).

34 Pozri GRUND, S.: *The legal consequences of sovereign insolvency – a review of creditor litigation in Germany following the Greek debt restructuring*. In: *Maastricht Journal of European and Comparative Law*. Sage Publishing, New York, 2017, zv. 24, č. 3, s. 399 – 423, predovšetkým s. 413 vysvetľujúca voľbu tohto základu žalobcami v nadväznosti na rozsudok *Fahnenbrock a i.* (bod 57).

35 Na rozdiel od žalobcov v predchádzajúcich veciach, pán Kuhn predal konvertované dlhopisy, vo vzťahu ku ktorým uvádza zníženie nominálnej hodnoty v porovnaní s hodnotou stanovenou v pôvodných podmienkach emisie dlhopisu, v nadväznosti na uplatnenie zákona č. 4050/2012.

36 Nejde teda o spor sledujúci preskúmanie zákonnosti. Zákon č. 4050/2012 bol v tomto smere predmetom preskúmania ústavnosti [pozri rozsudok *Symvoulis tis Epikrateias* (Štátna rada, Grécko), zasadaná v pléne, z 21. marca 2014, č. 1116/2014 a 1117/2014] a súladu so zmluvami (pozri rozsudok *Mamas*).

49. Za týchto okolností je druhý bod zhody osobitne dôležitý, keďže Súdny dvor sa vyjadril k výkladu článku 1 nariadenia (ES) č. 1393/2007³⁷, ktorého znenie je rovnaké ako znenie článku 1 nariadenia č. 1215/2012. Rozsah ich pôsobnosti je obmedzený na „občianske a obchodné veci“ a neuplatňuje sa najmä na „zodpovednosť štátu za konanie alebo nečinnosť pri výkone jeho verejnej moci (*acta iure imperii*)“.³⁸

50. Súdny dvor v rozsudku Fahnenbrock a i. rozhodol, že „článok 1 ods. 1 nariadenia [č. 1393/2007] sa má vykladať v tom zmysle, že súdne žaloby z dôvodu porušenia práv držby a vlastníckych práv a na zmluvné plnenie a náhradu škody, o aké ide vo veci samej, ktoré podali súkromné osoby, vlastníci štátnych dlhopisov, proti štátu, ktorý tieto dlhopisy vydal, patria do pôsobnosti uvedeného nariadenia, pretože sa nezdá, že by zjavne nepatrili pod občianske alebo obchodné veci“.³⁹

51. Preto dosah rozsudku Fahnenbrock a i. nie je podľa mňa taký, aký mu priznáva vnútroštátny súd. Treba totiž venovať osobitnú pozornosť obmedzeniam výkladu, ktoré stanovil Súdny dvor.

52. V tomto ohľade je podstatné na úvod uviesť, že Súdny dvor sa odchýlil od predchádzajúcich riešení sledujúcich harmonizáciu výkladu samotného pojmu z dôvodu osobitných cieľov, ktoré mali byť dosiahnuté.⁴⁰ Z dôvodov týkajúcich sa metodiky tohto rozhodnutia⁴¹ vyplýva, že Súdny dvor jasne uprednostnil systém zavedený nariadením č. 1393/2007 na účely zaistenia plnej účinnosti v snahe zabezpečiť rýchly prístup k súdu rozhodujúcemu v merite veci, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie.⁴²

53. Súdny dvor ďalej konštatoval osobitnú povahu preskúmania súdom v štádiu žiadosti o doručenie, uvádzajúc, že prináleží súdu rozhodujúcemu vo veci rozhodnúť v rámci ďalšieho kontradiktórneho konania o právomoci.⁴³

37 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch (doručovanie písomností) a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1348/2000 (Ú. v. EÚ L 324, 2007, s. 79).

38 Toto spresnenie sa nenachádzalo v skorších zodpovedajúcich ustanoveniach, a to v článku 1 ods. 1 prvej vete Dohovoru z 27. septembra 1968 o súdnej právomoci a výkone rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES C 27, 1998, s. 1), zmenenom a doplnenom jednotlivými dohovormi o pristúpení nových členských štátov k tomuto dohovoru (ďalej len „Bruselský dohovor“), a v článku 1 ods. 1 prvej vete nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42). Normotvorca Únie tak kodifikoval judikatúru Súdneho dvora, začatú v rozsudkoch zo 14. októbra 1976, LTU (29/76, EU:C:1976:137), a zo 16. decembra 1980, Rüffer (814/79, EU:C:1980:291), ktoré za kritérium rozlíšenia medzi vecami súkromného práva a vecami patriacimi do verejného práva považovali účasť verejného orgánu konajúceho pri výkone verejnej právomoci. Na detailné pripomenutie judikatúry týkajúcej sa predmetu sporu vo veci samej pozri návrhy, ktoré som predniesol v spojených veciach Fahnenbrock a i. (C-226/13, C-245/13, C-247/13 a C-578/13, EU:C:2014:2424, body 52 až 60, ako aj citovaná judikatúra). Súdny dvor sa nedávno vyjadril k výkladu článku 1 ods. 1 v jeho znení vyplývajúcom z nariadenia č. 1215/2012 rozsudkom z 9. marca 2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193, bod 39), v ktorom rozhodol, že „exekučné konanie začaté spoločnosťou, ktorá je vo vlastníctve územného samosprávneho celku, proti fyzickej osobe s bydliskom v inom členskom štáte na účely vymáhania nezaplatenej pohľadávky za parkovanie na verejnom parkovisku, ktorého prevádzkovaním bola uvedeným územným samosprávnym celkom poverená táto spoločnosť, pričom táto pohľadávka nemá sankčnú povahu, ale predstavuje len protiplnenie za poskytnutú službu, patrí do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia“.

39 Pozri výrok tohto rozsudku.

40 Pozri body 39 a 40 rozsudku Fahnenbrock a i. Toto riešenie bolo pozitívne prijaté nemeckou právnou vedou, najmä zo strany MANKOWSKI, P.: *Zustellung der von Privatpersonen erhobenen Klagen wegen des Zwangsumtauschs von griechischen Staatsanleihen an Griechenland nach EuZustVO* („Fahnenbrock“). In: *Entscheidungen zum Wirtschaftsrecht*. RWS Verlag, Köln, 2015 s 495 a 496, a KNÖFEL, O. L.: *Griechischer Schuldenschnitt – Zustellung deutscher Klagen gegen den griechischen Staat*. In: *Recht der internationalen Wirtschaft*. Deutscher Fachverlag, Frankfurt am Main, č. 8, 2015, s. 499 – 504, osobitne s. 503 a 504 ako aj francúzskej právnou vedou, najmä LAAZOUZI, M.: *Cour de justice, 1ère ch., 11 juin 2015, Stefan Fahnenbrock, spojené veci C-226/13, C-245/13, C-247/13 et C-578/13, ECLI:EU:C:2015:383*. In: *Jurisprudence de la CJUE*. Bruxelles, Bruylant, 2016, s. 858 – 869, predovšetkým s. 869, a D'AVOUT, L., KINSCH, P., QUÉGUINER, J.-S., SÁNCHEZ LORENZO, S., WELLER, M.-P., WILDERSPIN, M.: *Le droit international privé de l'Union européenne en 2015*. In: *Journal du droit international (Clunet)*. LexisNexis, Paris, október 2016, kronika č. 4, s. 1441 – 1517, predovšetkým s. 1449 a 1450.

41 Pozri body 39 až 48 rozsudku Fahnenbrock a i.

42 Ako to na pojednávaní pripomenula grécka vláda, v konaniach prebiehajúcich pred nemeckými súdmi týkajúcich sa medzinárodného doručovania žalovaný nie je prítomný ani zastúpený. O osobitostiach tohto konania a rozdieloch v kvalifikácii pozri D'AVOUT, L., KINSCH, P., QUÉGUINER, J.-S., SÁNCHEZ LORENZO, S., WELLER, M.-P., WILDERSPIN, M.: *Le droit international privé de l'Union européenne en 2015*. In: *Journal du droit international (Clunet)*. LexisNexis, Paris, október 2016, kronika č. 4, s. 1441 – 1517, predovšetkým s. 1446 a 1447.

43 Pozri bod 46 rozsudku Fahnenbrock a i., porovnaj s jeho bodom 43.

54. V tomto ohľade sa domnieval, že prípad vrátenia žiadosti o doručenie prijímajúcim orgánom mal byť vyhradený sporom, ktoré zjavne nepatria do oblasti občianskych a obchodných vecí.⁴⁴

55. Súdny dvor napokon uviedol dve odpovede užitočné na účely preskúmania *prima facie* alebo, inak povedané, kontroly intenzity prispôsobenej sledovanému cieľu rýchlosti konania v konkrétnych prípadoch, v ktorých môže vzniknúť pochybnosť *a priori* o občianskoprávnej povahe žaloby, keďže smeruje proti štátu a týka sa jeho emisie štátnych dlhopisov.

56. Súdny dvor po prvé spresnil, že „vydávanie dlhopisov však nevyhnutne nepredpokladá výkon právomocí, ktoré presahujú rámec pravidiel všeobecného práva uplatniteľných vo vzťahoch medzi jednotlivcami“.⁴⁵ Po druhé uviedol niektoré skutočnosti odôvodňujúce dôkladné preskúmanie povahy vzťahu štátu s držiteľom dlhopisu. Ide o finančné podmienky dotknutých cenných papierov, ktoré mohli byť stanovené „trhovými podmienkami, ktoré upravujú obchodovanie s týmito finančnými nástrojmi a ich rentabilitu“⁴⁶ a zmeny týchto finančných podmienok, ktoré „sa mali vykonať na základe rozhodnutia väčšiny vlastníkov“ dlhopisov na základe doložky vlozenej do emisných zmlúv.⁴⁷

57. Súdny dvor, ktorý dovtedy poukazoval na komplexnosť otázok majúcich vplyv na imunitu štátu,⁴⁸ z toho vyvodil, že „nemožno prijať záver, že veci samy zjavne nepatria do oblasti občianskych alebo obchodných vecí v zmysle nariadenia č. 1393/2007, takže toto nariadenie sa na tieto veci uplatňuje“.⁴⁹

58. V nadväznosti na to, keďže súd rozhodujúci vo veci je príslušný overiť svoju právomoc, ako to pripomenul Súdny dvor,⁵⁰ treba znovu použiť analýzu kvalifikácie sporu so zameraním diskusie na skutočnosti zdôrazňované Súdny dvorom v rozsudku Fahnenbrock a i. na účely odôvodnenia výhrad k zjavnej povahe výkonu verejnej moci.

44 Pozri body 48 a 49 rozsudku Fahnenbrock a i.

45 Bod 53 rozsudku Fahnenbrock a i.. Z právnej vedy vyplýva zhoda v tejto otázke, pozri najmä D'AVOUT, L., KINSCH, P., QUÉGUINER, J.-S., S. SÁNCHEZ LORENZO, S.; WELLER M.-P., WILDERSPIN M.: Le droit international privé de l'Union européenne en 2015. In: *Journal du droit international (Clunet)*, LexisNexis, Paris, október 2016, kronika č. 4, s. 1441 – 1517, predovšetkým s. 1449, a LAAZOUZI, M.: „Cour de Weller, 1ère ch., 11 juin 2015, Stefan Fahnenbrock, aff. jtes C-226/13, C-245/13, C-247/13 et C-578/13, ECLI:EU:C:2015:383“. In: *Jurisprudence de la CJUE*. Bruxelles, Bruylant, 2016, s. 858 – 869, predovšetkým s. 869; títo autori poukazujú na prácu profesora Pierre Mayera, ako aj KNÖFEL O. L.: Griechischer Schuldenschnitt – Zustellung deutscher Klagen gegen den griechischen Staat. In: *Recht der internationalen Wirtschaft*. Deutscher Fachverlag, Frankfurt am Main, č. 8, 2015, s. 499 – 504 a GRUND, S.: The legal consequences of sovereign insolvency – a review of creditor litigation in Germany following the Greek debt restructuring. In: *Maastricht Journal of European and Comparative Law*. Sage Publishing, New York, 2017, zväzok 24, č. 3, s. 399 – 423, predovšetkým s. 419 a judikatúra citovaná v poznámke pod čiarou č. 148. Pre všeobecnejšie vysvetlenie vývoja konceptu štátnej suverenity v tejto oblasti a súvislosti s realitou finančných systémov pozri AUDIT, M.: La dette souveraine: la dette souveraine appelle-t-elle un statut juridique particulier?. In: *Insolvabilité des États et dettes souveraines*, Librairie générale de droit et de jurisprudence, collection Droit des affaires, Paris, 2011, s. 67 – 88, predovšetkým s. 82 – 84. Pokiaľ ide o problémy so zaobchádzaním s dlhom, ktoré z toho vyplývajú, pozri FORTEAU, M.: Le défaut souverain en droit international public: les instruments de droit international public pour remédier à l'insolvabilité des états. In: *Insolvabilité des États et dettes souveraines*. Librairie générale de droit et de jurisprudence, collection Droit des affaires, Paris, 2011, s. 209 – 232, predovšetkým s. 215.

46 Bod 54 rozsudku Fahnenbrock a i.

47 Bod 57 rozsudku Fahnenbrock a i.

48 Bod 42 rozsudku Fahnenbrock a i.

49 Bod 58 rozsudku Fahnenbrock a i.

50 Pozri bod 46 rozsudku Fahnenbrock a i. Pozri v tom istom zmysle, v rozpore so stanoviskom vyjadreným na pojednávaní Komisiou, najmä BERAUDO, J.-P., a BERAUDO, M.-J.: Convention de Bruxelles, conventions de Lugano, règlement (CE) n° 44/2001, règlement (UE) n° 2015/2012, Généralités et champ d'application. In: *JurisClasseur Europe*. LexisNexis, Paris, 2016, spis 3000; LAAZOUZI, M.: Cour de justice, 1ère ch., 11 juin 2015, Stefan Fahnenbrock, aff. jtes C-226/13, C-245/13, C-247/13 et C-578/13, ECLI:EU:C:2015:383. In: *Jurisprudence de la CJUE*. Bruxelles, Bruylant, 2016, s. 858 – 869, predovšetkým s. 869 a D'AVOUT, L., KINSCH, P., QUÉGUINER, J.-S., SÁNCHEZ LORENZO, S., WELLER, M.-P., WILDERSPIN, M.: Le droit international privé de l'Union européenne en 2015. In: *Journal du droit international (Clunet)*. LexisNexis, Paris, október 2016, kronika č. 4, s. 1441 – 1517, predovšetkým s. 1451.

2. Kvalifikácia sporu

59. Na úvod považujem za vhodné pripomenúť, že metódy výkladu predchádzajúcich nástrojov upravujúcich právomoc, ktoré boli až doteraz zastávané,⁵¹ sú predurčené uplatňovať sa na nariadenie č. 1215/2012.⁵²

60. Podľa ustálenej judikatúry výklad samostatného pojmu „občianske a obchodné veci“ vedie k určeniu pôsobnosti nástrojov upravujúcich súdnu právomoc „vzhľadom na skutočnosti, ktoré sú určujúce pre povahu právnych vzťahov medzi sporovými stranami alebo predmet sporu“.⁵³ Treba teda určiť právny vzťah existujúci medzi sporovými stranami a preskúmať základ žaloby, ako aj podmienky uplatnenia podanej žaloby.⁵⁴

61. V predmetnej veci treba zistiť, či žaloba o náhradu škody podaná jednotlivcom voči štátu emitujúcemu dlhopisy má svoj hmotnoprávny zdroj v akte verejnej moci, alebo presnejšie, či sa právny vzťah medzi gréckym štátom a pánom Kuhnom, tak ako vyplýva z podmienok dlhopisu, vyznačuje prejavom verejnej moci zo strany dlžného štátu, tak, že by zodpovedal výkonu právomocí, ktoré presahujú rámec pravidiel uplatniteľných vo vzťahoch medzi jednotlivcami.⁵⁵

62. Podľa môjho názoru tento prejav vyplýva, v tejto veci, ako aj v predchádzajúcich veciach týkajúcich sa reštrukturalizácie gréckeho dlhu, tak z povahy a spôsobov zmien zmluvného vzťahu medzi gréckym štátom a vlastníckymi cenných papierov, ako aj z kontextu, v ktorom nastali.

63. Všeobecné pojmy „zmena“ alebo „konverzia“ cenných papierov, ktoré sú všeobecne používané, totiž podstatne zmierňujú realitu výmeny cenných papierov, ku ktorej došlo:⁵⁶ pôvodné cenné papiere boli zrušené a nahradené novými cennými papiermi nižšej nominálnej hodnoty, vedúc k strate kapitálu o 53,5 % alebo viac, pokiaľ sa vezme do úvahy zmena dátumu, ku ktorému mala nastať splatnosť skorších cenných papierov,⁵⁷ pričom časť z nich mala byť splatná medzi rokmi 2023 a 2042. Ročné sadzby na zaplatenie kupónov boli upravené. Napokon, cenné papiere viac nepodliehajú gréckemu právu, ale anglickému právu.⁵⁸

51 Pozri rozsudok Fahrenbrock a i. (body 34 a 35, ako aj citovaná judikatúra).

52 Pozri rozsudok z 9. marca 2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193, body 31 až 33, ako aj citovaná judikatúra).

53 Pozri rozsudok z 15. februára 2007, Lechouritou a i. (C-292/05, EU:C:2007:102, bod 30, ako aj citovaná judikatúra).

54 Pozri rozsudky z 15. februára 2007, Lechouritou a i. (C-292/05, EU:C:2007:102, bod 34, ako aj citovaná judikatúra), a z 9. marca 2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193, bod 34).

55 Porovnaj s rozsudkom z 15. mája 2003, Préservatrice foncière TIARD (C-266/01, EU:C:2003:282, bod 30).

56 V tomto smere pozri BISMUTH, R.: L'émergence d'un „ordre public de la dette souveraine“ pour et par le contrat d'emprunt souverain? Quelques réflexions inspirées par une actualité très mouvementée. In: *Annuaire français de droit international*, volume 58, Persée, Paris, 2012, s. 489 – 513, predovšetkým s. 510, ktorý používa pojmy „zmeniť pôvodné zmluvy“.

57 Rozsudok Mamatas (bod 110). Táto hodnota dosahuje 59 % podľa GRUND, S.: Restructuring Government Debt Under Local Law: the Greek Case and Implications for Investor Protection. In: *Capital Markets Law Journal*. Oxford University Press, Oxford, 2017, zväzok 12, č. 2, s. 253 – 273, predovšetkým s. 254.

58 Spresnenia týkajúce sa týchto zmien sú uvedené v rozsudku Mamatas v bodoch 16 a 17, ako aj v nasledujúcich bodoch:

„49. Akt Rady ministrov z 24. februára 2012 stanovil začiatok konania na 24. februára 2012. V prílohe uviedol cenné papiere určené aktom. Spresnil, že k zmene týchto cenných papierov dôjde prostredníctvom ich výmeny za nové cenné papiere vydané štátom, ale aj Európskym fondom pre finančnú stabilitu. Nové cenné papiere emitované štátom budú tvorené kumulatívne novými štátnymi dlhopismi a cennými papiermi, ktorých rentabilita bude viazaná na HDP.

50. Na nové štátne dlhopisy sa bude vzťahovať ročná sadzba 2 % na vyplatenie kupónov od r. 2013 do r. 2015; 3 % na vyplatenie kupónov od r. 2016 do r. 2020; 3,65 % na vyplatenie kupónov v r. 2021; 4,3 % na vyplatenie kupónov od r. 2022 do r. 2042. Budú sa spravovať anglickým právom.

51. Cenné papiere, ktorých rentabilita bude viazaná na HDP, nadobudnú splatnosť v r. 2042, sa budú spravovať anglickým právom a ich rentabilita bude vypočítaná podľa nominálnej hodnoty dlhopisov, ktorá bude klesať od r. 2024 do r. 2042.“

64. Vzhľadom na jej zásadnú povahu táto výmena cenných papierov nemôže byť pripodobnená zmenám, ktoré sa všeobecne považujú za zmeny predstavujúce riziká súvisiace s týmto typom investovania, v celom rozsahu riadené dlhujúcim členským štátom,⁵⁹ ktoré môže očakávať primerane obozretný nadobúdateľ dlhopisov.⁶⁰

65. Treba tiež zdôrazniť spôsoby tejto výmeny, keďže neboli stanovené ani v podmienkach dlhopisu, ani v gréckom práve pri emisii cenných papierov, ktoré ich upravovalo. Boli stanovené gréckym normotvorcom účinkom zákona č. 4050/2012, zavedením DSP retroaktívnym spôsobom.

66. Vďaka týmto doložkám zmluva uzatvorená medzi štátom a držiteľmi dlhopisov, ktorí sa kvalifikovanou väčšinou rozhodli prijať zmeny zmluvných podmienok navrhované gréckym štátom, umožnila uplatniť ich voči menšinovým držiteľom, vrátane tých, ktorí by si želali odmietnuť ich.

67. Uplatnenie tohto mechanizmu nemôže spochybniť okamžitý a priamy charakter⁶¹ zmien podmienok dlhopisu na menšinových doručiteľov, o to viac, že zákon č. 4050/2012 smeroval práve k dosiahnutiu tohto výsledku na účely vyhnutia sa tomu, aby sa Grécko dostalo do platobnej neschopnosti.⁶² Európsky súd pre ľudské práva okrem toho z mechanizmu DSP vyvodil, že „podmienky, za ktorých nastala výmena, jasne preukazujú nedobrovoľný charakter účasti [žalobcov] na procese zníženia hodnoty“.⁶³

68. Na účely rozhodnutia o otázke uplatniteľnosti nariadenia č. 1215/2012, ktorá nás zaujíma, nemožno ani argumentovať začlenením, prostredníctvom DSP, dohody doručiteľov do zmluvného rámca.⁶⁴ Táto totiž nemôže byť oddelená od okolností, za ktorých bolo akceptované retroaktívne začlenenie týchto doložiek do podmienok dlhopisu.

69. Hoci zákon č. 4050/2012 vykonáva dohodu vyplývajúcu z rokovaní medzi Helénskou republikou a súkromnými investormi (PSI), ktorých účasť bola považovaná za „majúcu rozhodujúcu úlohu pri znížení zadlženia [Helénskej republiky] na prijateľnú úroveň“,⁶⁵ je nesporné, že fyzické osoby, ktoré tvorili iba menšinu držiteľov dlhopisov gréckeho štátu a predstavovali asi 1 % celkového verejného dlhu Grécka, sa nezúčastnili na rokovaní vedených s inštitucionálnymi investormi, ktorými sú najmä banky a úverové inštitúcie.⁶⁶

70. Navyše do úvahy treba vziať ďalšie aspekty výnimočného kontextu, v ktorom bol vyhlásený zákon č. 4050/2012.

59 Pozri AUDIT, M.: La dette souveraine: la dette souveraine appelle-t-elle un statut juridique particulier?. In: *Insolvabilité des États et dettes souveraines*. Librairie générale de droit et de jurisprudence, collection Droit des affaires, Paris, 2011, s. 67 – 88, predovšetkým s. 73.

60 Pozri najmä rozsudok zo 7. októbra 2015, Accorinti a i./ECB (T-79/13, EU:T:2015:756, bod 76, ako aj o nestabilite trhu, bod 121). Pozri tiež CARREAU, D.: Dettes d'État, In: *Répertoire de droit international*, Paris: Dalloz, 1998, v aktuálnom znení z mesiaca september 2014, zväzok 1, o tom, čo nazývajú „riziko zvrchovanosti“, ako aj LEMAIRE, S., „La rétroactivité en droit des investissements internationaux“, *La Semaine Juridique – Entreprise et Affaires*, 2013, č. 38, s. 47 až 50.

61 Na porovnanie s bodom 57 rozsudku Fahrenbrock a i., vyžadujúce dôkladnejšie posúdenie.

62 Pozri DE VAUPLANE, H.: Le rôle du juge pendant la crise: entre ombre et lumière. In: *Revue des Affaires Européennes – Law & European Affairs*. Larcier, Bruxelles, 2012, č. 4, s. 773 – 778, predovšetkým s. 775, a GRUND, S.: Restructuring Government Debt Under Local Law: the Greek Case and Implications for Investor Protection. In: *Capital Markets Law journal*. Oxford University Press, Oxford, 2017, zv. 12, č. 2, s. 253 – 273, predovšetkým s. 255.

63 Rozsudok Mamatas (§ 93). Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že „nútená účasť žalobcov na tomto procese sa chápe ako zásah do ich práva na ochranu ich majetku [podľa článku 1 prvej vety protokolu č. 1 k EDLP]“.

64 Uvedené v rozsudku Fahrenbrock a i. v tomto znení: „tieto zmeny sa mali vykonať v nadväznosti na rozhodnutie väčšiny vlastníkov dlhopisov na základe doložky o výmene vložené týmto zákonom do emisných zmlúv, čo okrem iného potvrdzuje úmysel Helénskej republiky ponechať správu dlhopisov v regulačnom rámci občianskoprávnej povahy“ (bod 57).

65 Vyhlásenie hláv štátov alebo predsedov vlád eurozóny z 26. októbra 2011 (bod 12, porovnaj s bodom 15), k dispozícii na tejto internetovej stránke: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/fr/ec/125663.pdf. Ide o základný prvok druhého plánu podpory Grécka, pozri rozsudky zo 7. októbra 2015, Accorinti a i./ECB (T-79/13, EU:T:2015:756, bod 19), ako aj Mamatas (§ 10 a 11).

66 Pozri rozsudok Mamatas (§ 12).

71. Po prvé záväzný postup stanovený týmto zákonom predstavuje výsledok snahy o dosiahnutie „výnimočného a jedinečného riešenia“⁶⁷ situácie Helénskej republiky. Je nerozlučne spätý s menovou politikou Únie, keďže jeho cieľom bolo zabezpečiť ochranu finančného systému členského štátu a všeobecnejšie zachovať finančnú stabilitu eurozóny ako celku.⁶⁸

72. Po druhé úplne nové poukázanie⁶⁹ na retroaktívne začlenenie DSP smerovalo k predídeniu rizika neúspechu reštrukturalizačného plánu dlhu,⁷⁰ ktorý mohol vzniknúť najmä z absencie DSP⁷¹ pri emisii cenných papierov Helénskou republikou na vnútroštátnom trhu. Keďže cieľom bolo zabezpečiť účasť všetkých veriteľov, grécke orgány využili výhodu z toho, že viac než 90 % štátneho dlhu podliehalo gréckemu právu, na účely jeho zmeny zavedením týchto doložiek.⁷²

73. Po tretie zavedenie tohto postupu štátom, jednajúcim zároveň ako zmluvná strana a ako normotvorca, je časovo obmedzené.⁷³ Na jednej strane totiž nové cenné papiere z konverzie podliehajú anglickému právu a toto právo stanovuje DSP.⁷⁴ Na druhej strane po rozhodnutí ministrov financií eurozóny prijatom v novembri 2010 a potvrdenom závermi Európskej rady z 24. a 25. marca 2011⁷⁵ o povinnom uplatňovaní mechanizmu DSP, sa podľa článku 12 ods. 3 zmluvy, ktorou sa zriaďuje európsky mechanizmus pre stabilitu (EMS), uzatvorenej v Bruseli 2. februára 2012,⁷⁶ DSP

67 Vyhlásenie hláv štátov alebo predsedov vlád eurozóny z 26. októbra 2011 (bod 15).

68 Rozsudok zo 7. októbra 2015, *Accorinti a i./ECB* (T-79/13, EU:T:2015:756, bod 5). Európsky súd pre ľudské práva v rozsudku *Mamatas* rozhodol, že „vytýkaný zásah sledoval... verejný cieľ“ (§ 105).

69 Pozri BISMUTH, R.: *L'émergence d'un „ordre public de la dette souveraine“ pour et par le contrat d'emprunt souverain? Quelques réflexions inspirées par une actualité très mouvementée*. In: *Annuaire français de droit international*, zv. 58, Persée, Paris, 2012, s. 489 – 513, predovšetkým poznámka pod čiarou 126 (s. 510), citujúca niektorých autorov, ktorí tento zákon kvalifikovali za „čistiaci zákon“ („*mopping up law*“), ako aj GRUND, S.: *The legal consequences of sovereign insolvency – a review of creditor litigation in Germany following the Greek debt restructuring*. In: *Maastricht Journal of European and Comparative Law*. Sage Publishing, New York, 2017, zv. 24, č. 3, s. 399 – 423, predovšetkým s. 420 zhrňujúca názor WITTE, A. (poznámka pod čiarou č. 153): „He put forward that the Greek haircut – in contrast to other (domestic) mechanisms for debt restructuring – was imposed retroactively, tailor-made for one particular case and which lacked the sufficient safeguards for creditors“, ako aj GRUND, S.: *Restructuring Government Debt Under Local Law: the Greek Case and Implications for Investor Protection*. In: *Capital Markets Law journal*, Oxford University Press, Oxford, 2017, zv. 12, č. 2, s. 253 – 273, predovšetkým s. 254: „To implement a haircut, the Greek government modified the bulk of its local law debt by resorting to an unconventional, yet practical and politically expedient technique“ a s. 256.

70 V súvislosti s tým pozri zistenia Európskeho súdu pre ľudské práva v rozsudku *Mamatas* (§ 115 *in fine*) a vysvetlenia zo strany BISMUTH, R.: *L'émergence d'un „ordre public de la dette souveraine“ pour et par le contrat d'emprunt souverain? Quelques réflexions inspirées par une actualité très mouvementée*. In: *Annuaire français de droit international*, zv. 58, Persée, Paris, 2012, s. 489 – 513, predovšetkým s. 510.

71 O dôvodoch, kvôli ktorým bol postup odlišný na medzinárodných kapitálových trhoch, pozri BISMUTH R.: *L'émergence d'un „ordre public de la dette souveraine“ pour et par le contrat d'emprunt souverain? Quelques réflexions inspirées par une actualité très mouvementée*. In: *Annuaire français de droit international*, zv. 58, Persée, Paris, 2012, s. 489 – 513, predovšetkým s. 509, a o príspevni DSP pri úprave kríz platobnej schopnosti, s. 506. Pozri tiež SYNVEIT, H., LAGARDE, P., CARREAU, D.: *Répertoire de droit international*. Dalloz, Paris, 1968, bod 101 a nasl.

72 BISMUTH, R.: *L'émergence d'un „ordre public de la dette souveraine“ pour et par le contrat d'emprunt souverain? Quelques réflexions inspirées par une actualité très mouvementée*. In: *Annuaire français de droit international*, volume 58, Persée, Paris, 2012, s. 489 – 513, predovšetkým s. 510.

73 Pozri BISMUTH, R.: *L'émergence d'un „ordre public de la dette souveraine“ pour et par le contrat d'emprunt souverain? Quelques réflexions inspirées par une actualité très mouvementée*. In: *Annuaire français de droit international*, volume 58, Persée, Paris, 2012, s. 489 – 513, predovšetkým s. 511 a 512, ako aj GRUND, S.: *Restructuring Government Debt Under Local Law: the Greek Case and Implications for Investor Protection*. In: *Capital Markets Law journal*. Oxford University Press, Oxford, 2017, zv. 24, č. 3, s. 399 – 423, predovšetkým s. 422.

74 GRUND, S.: „The legal consequences of sovereign insolvency – a review of creditor litigation in Germany following the Greek debt restructuring“, *Maastricht Journal of European and Comparative Law*, Sage Publishing, New York, 2017, zv. 24, č. 3, s. 399 až 423, predovšetkým s. 422, ako aj poznámky pod čiarou č. 173 a 175.

75 EUCO 10/11.

76 Podľa znenia bodu 96 rozsudku z 27. novembra 2012, *Pringle* (C-370/12, EU:C:2012:756), cieľom tohto mechanizmu je „uspokojiť potreby financovania členov [tohto mechanizmu], teda členských štátov, ktorých menou je euro, ktoré majú závažné finančné problémy alebo im takéto problémy hrozia, ak je to nevyhnutné na zachovanie finančnej stability eurozóny ako celku a finančnej stability jej členských štátov“.

uvádzajú od 1. januára 2013 vo všetkých cenných papieroch na obdobie presahujúce jeden rok týkajúcich sa verejných dlhov členských štátov eurozóny.⁷⁷ Predstavujú už jeden z prostriedkov umožňujúcich zabezpečiť finančnú stabilitu eurozóny a podieľajú sa tak na ciele „zabezpečenia riadenia kríz platobnej neschopnosti štátov“⁷⁸ a ubezpečenia investorov.

74. Všetky tieto skutočnosti vyzdvihujú sledovanie cieľa všeobecného záujmu, ktorý sa neobmedzuje na záujem Grécka, ale týka sa celej eurozóny. Pripustiť za týchto podmienok, že spor neostal v striktno zmluvnej sfére,⁷⁹ nemôže podľa mňa zjednodušiť uplatňovanie zákona dlhujúcimi štátmi na účely „imunizovania“⁸⁰ zmlúv týkajúcich sa štátnych dlhov zmenením podmienok dlhopisu, najmä retroaktívnym spôsobom.

75. Vyvodzujem z toho, že spor vo veci samej má svoj hmotnoprávny zdroj v akte verejnej moci, ktorým boli retroaktívne stanovené, za výnimočných podmienok a okolností, konverzia cenných papierov a zmena pôvodných podmienok dlhopisu, na účely vyhnutia sa tomu, aby sa grécky štát dostal do platobnej neschopnosti, a zabezpečenia stability eurozóny.

76. V nadväznosti na to navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky v tom zmysle, že žaloba podaná fyzickou osobou, ktorá nadobudla dlhopisy emitované členským štátom, voči tomuto štátu, smerujúca k dosiahnutiu splnenia pôvodných podmienok dlhopisu alebo náhrady škody v prípade ich nesplnenia, z dôvodu výmeny týchto dlhopisov za dlhopisy nižšej nominálnej hodnoty, ktorá bola tejto fyzickej osobe uložená zákonom prijatým za výnimočných okolností vnútroštátnym zákonodarcom, ktorý jednostranne a retroaktívne zmenil podmienky uplatniteľné na dlhopisy vložením do nich DSP umožňujúce väčšinovým držiteľom dlhopisov stanoviť takúto výmenu voči menšinovým držiteľom, nepatrí do „občianskych alebo obchodných vecí“ v zmysle článku 1 bodu 1 nariadenia č. 1215/2012.

77. Pokiaľ by sa však Súdny dvor domnieval, že predmetná žaloba sa obmedzuje na to, aby boli „súdnemu preskúmaniu podriadené vzťahy súkromného práva“⁸¹ medzi nadobúdateľom štátneho dlhopisu a štátom, ktorý prijal akt *jure gestionis*, v takom prípade bude potrebné určiť, či spor patrí do „zmluvných vecí“ v zmysle článku 7 bodu 1 písm. a) tohto nariadenia.

B. Patrí spor do „zmluvných vecí“ v zmysle článku 7 bodu 1 písmena a) nariadenia č. 1215/2012?

78. Po tom, ako určím základy uvažovania a spresním, prečo sa nemožno odvolať na rozsudok Kolassa, uvediem moje stanovisko ku kvalifikácii sporu vo veci samej.

1. Pripomenutie zásad výkladu

79. Na úvod pripomeniem základy, na ktorých stojí celý výklad pojmu „zmluvné veci“.

77 Pozri BISMUTH, R.: „L'émergence d'un 'ordre public de la dette souveraine' pour et par le contrat d'emprunt souverain? Quelques réflexions inspirées par une actualité très mouvementée“, *Annuaire français de droit international*, zv. 58, Persée, Paris, 2012, s. 489 až 513, predovšetkým s. 512.

78 Podľa vyjadrenia BISMUTH, R.: „L'émergence d'un 'ordre public de la dette souveraine' pour et par le contrat d'emprunt souverain? Quelques réflexions inspirées par une actualité très mouvementée“, *Annuaire français de droit international*, zv. 58, Persée, Paris, 2012, s. 489 až 513, predovšetkým s. 508.

79 Porovnaj rozsudok č. 11260/05 de la Corte suprema di cassazione (Najvyšší kasačný súd, Taliansko), spoločne zasadajúce občianskoprávne senáty, z 27. mája 2005, citovaný zo strany O'KEEFE R., TAMS, C. J., a TZANAKOPOULOS, A.: *The United Nations Convention on Jurisdictional Immunities of States and Their Property: A Commentary*, Oxford University Press, Oxford, 2013, poznámka pod čiarou č. 87 (s. 65), ako aj GRUND, S.: „The legal consequences of sovereign insolvency – a review of creditor litigation in Germany following the Greek debt restructuring“, *Maastricht Journal of European and Comparative Law*, Sage Publishing, New York, 2017, zv. 24, č. 3, s. 399 až 423, predovšetkým poznámka pod čiarou č. 142 (s. 418) a 149 (s. 419).

80 Podľa vyjadrenia GRUND, S.: „The legal consequences of sovereign insolvency – a review of creditor litigation in Germany following the Greek debt restructuring“, *Maastricht Journal of European and Comparative Law*, Sage Publishing, New York, 2017, zv. 24, č. 3, s. 399 až 423, predovšetkým s. 411 a 418.

81 Rozsudok z 1. októbra 2002, Henkel (C-167/00, EU:C:2002:555, bod 30).

80. Tak ako pri výklade článku 1 nariadenia č. 1215/2012⁸² bude treba prihliadnuť na výklad Súdneho dvora v súvislosti s článkom 5 bodom 1 nariadenia č. 44/2001, keďže platí aj pre článok 7 bod 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012, ktorý ho nahradzuje.⁸³

81. Po prvé z toho vyplýva, že výklad tohto článku 7 musí byť reštriktívny, keďže žalobcovi ponúka výber právomoci a teda možnosť uplatniť výnimku zo zásady právomoci súdu štátu, v ktorom má žalovaný bydlisko. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora pravidlá osobitnej právomoci nepripúšťajú výklad prekračujúci rámec prípadov výslovne uvedených v uvedenom nariadení⁸⁴.

82. Po druhé je dôležité uviesť riešenia, ktoré sú v súlade so sledovaným všeobecným cieľom, uvedeným v odôvodnení 16 nariadenia č. 1215/2012. Ide o uľahčenie riadneho výkonu spravodlivosti, pokiaľ „medzi sporom a súdom, ktorý v ňom má rozhodnúť, existuje úzky vzťah“⁸⁵. Súdom príslušným podľa miesta zmluvného plnenia dojednaného v zmluve, ktoré je predmetom žaloby, je zvyčajne súd najlepšie spôsobilý rozhodnúť najmä z dôvodov blízkosti sporu a jednoduchšieho vykonávania dôkazov⁸⁶. Do úvahy možno vziať aj zabezpečenie rýchleho výkonu rozhodnutia⁸⁷.

83. Po tretie, stále podľa ustálenej judikatúry týkajúcej sa samostatného pojmu „zmluvné veci“⁸⁸ a teda s vylúčením „odkazu na vnútroštátne právo jedného alebo druhého dotknutého štátu“,⁸⁹ uplatňovanie pravidla osobitnej právomoci stanoveného v tejto oblasti v článku 7 bode 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012 predpokladá určenie právneho záväzku slobodne prevzatého jednou osobou voči druhej osobe, o ktorý sa opiera žaloba žalobcu, pričom nie je podstatné, že nedošlo k uzavretiu zmluvy⁹⁰ alebo že zmluva je upravená záväznými ustanoveniami.⁹¹

84. Súdny dvor v tomto ohľade spresnil, že žaloba na určenie zodpovednosti môže spadať do „zmluvných vecí“, „ak vytykané správanie možno považovať za nedodržanie zmluvných povinností, ktoré môžu byť určené s ohľadom na predmet zmluvy“ a že „tak by to bolo *a priori* v prípade, ak sa výklad zmluvy medzi žalovaným a žalobcom javí ako nevyhnutný na preukázanie, či je správanie v súlade s právom, alebo naopak na preukázanie protiprávneho charakteru vytykaného správania žalovaného žalobcom“.⁹² Pojem „nároky z mimozmluvnej zodpovednosti“ sa použije iba v prípade, keď žaloba nie je úzko spätá so zmluvou.⁹³

85. V súvislosti so žalobou, o akú ide vo veci samej, by podľa Helénskej republiky stačilo prebrať judikatúru rozsudku Kolassa. Nesúhlasím s týmto názorom z dôvodov, ktoré vysvetlím.

82 Pozri rozsudok z 9. marca 2017, Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193, bod 31).

83 Pozri rozsudok z 15. júna 2017, Kareda (C-249/16, EU:C:2017:472, bod 8), ktorý možno doplniť poznámkou, že rozdiel vo formulácii vo francúzskej jazykovej verzii nemá podľa mňa vplyv na konštatovanie o rovnocennosti ustanovení. Totiž zatiaľ čo článok 5 bod 1 nariadenia č. 44/2001 priznával právomoc „súd[ui] podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby [podľa miesta, kde zmluvné plnenie, ktoré je predmetom žaloby, bolo alebo má byť vykonané – *neoficiálny preklad*]“, v článku 7 bode 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012 je stanovené, že žalobca môže žalovať „na súde podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby“. Netreba teda z toho vyvodiť žiaden následok týkajúci sa podstaty veci.

84 Pozri rozsudok zo 14. júla 2016, Granarolo (C-196/15, EU:C:2016:559, bod 18).

85 Pojmy použité v správe P. JENARDA o dohovore [Bruselskom] (Ú. v. ES C 59, 1979, s. 1, s. 22), citovanej v rozsudku z 19. februára 2002, Besix (C-256/00, EU:C:2002:99, bod 30).

86 Pozri rozsudok z 19. februára 2002, Besix (C-256/00, EU:C:2002:99, bod 31 a citovaná judikatúra).

87 V tomto ohľade pozri ANCEL, M.-E., DEUMIER, P., LAAZOUZI, M.: *Droit des contrats internationaux*. Sirey, Paris, 2016, s. 105.

88 Pozri rozsudok z 15. júna 2017, Kareda (C-249/16, EU:C:2017:472, body 27 až 29 a citovaná judikatúra).

89 Pozri najmä rozsudok z 22. marca 1983, Peters Bauunternehmung (34/82, EU:C:1983:87, bod 9). Pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Kolassa (bod 37, ako aj citovaná judikatúra), na porovnanie s rozsudkom z 15. júna 2017, Kareda (C-249/16, EU:C:2017:472, bod 28).

90 Pozri najmä rozsudok Kolassa (bod 39 a citovaná judikatúra).

91 Pozri rozsudok Kolassa (bod 40), na porovnanie s návrhmi, ktoré predniesol generálny advokát Szpunar v tejto veci (Kolassa, C-375/13, EU:C:2014:2135, poznámka pod čiarou 10).

92 Rozsudok z 13. marca 2014, Brogssitter (C-548/12, EU:C:2014:148, body 24 a 25).

93 Pozri rozsudky z 27. septembra 1988, Kalfelis (189/87, EU:C:1988:459, bod 18); zo 17. októbra 2013, OTP Bank (C-519/12, neuvverejnený, EU:C:2013:674, bod 26) a Kolassa (bod 44).

2. Dosah rozsudku Kolassa

86. V tomto rozsudku, ktorý sa týka nadobudnutia cenných papierov na sekundárnom trhu s intervenciou viacerých sprostredkovateľov, tak ako je to za okolností sporu vo veci samej, totiž Súdny dvor najmä rozhodol, že článok 5 bod 1 písm. a) nariadenia č. 44/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že žalobca, ktorý nadobudol dlhopis na doručiteľa od tretej osoby, pričom emitent tohto dlhopisu slobodne neprijal záväzok voči tomuto žalobcovi, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu, sa nemôže odvolávať na právomoc podľa tohto ustanovenia na účely žaloby podanej proti uvedenému emitentovi a založenej na podmienkach dlhopisu, na porušení povinností v oblasti poskytovania informácií a dohľadu, ako aj na zodpovednosti za prospekt.⁹⁴

87. Súdny dvor sa domnieval, že zo zhrnutia skutkového stavu vykonaného vnútroštátnym súdom vyplýva, že takýto slobodne prijatý právny záväzok zo strany banky, ktorá je emitentom dlhopisu, voči žalobcovi, ktorý nadobudol dlhopis na doručiteľa od tretej osoby, chýbal.⁹⁵

88. Domnievam sa, že spor vo veci samej sa z viacerých dôvodov líši od situácie, ktorá viedla k tomuto rozsudku. Po prvé dlhopisy, o ktoré sa opieral investor, boli predzmluvnej povahy. Poukazoval na zodpovednosť emitenta dlhopisov, ktoré nadobudol podľa prospektu, a porušenie ďalších zákonných povinností v oblasti informovania, ktoré má tento emitent, na účely preukázania, že by neuskutočnil túto investíciu, keby bol lepšie informovaný.

89. Po druhej emisii štátnych dlhopisov, tak ako je opísaná vnútroštátnym súdom, ktorá zodpovedá zvyčajným sprostredkovaniam v oblasti štátnych dlhov, podlieha podmienkam, ktoré sú podstatne odlišné od podmienok certifikátov, ako sú tie, do ktorých investoval pán Harald Kolassa. Tieto sporné certifikáty boli emitované súkromnou bankou, nadobudnú formu dlhopisov na doručiteľa, ktorých hodnota mala byť určená podľa indexu tvoreného portfóliom, ktorého správa bola zverená istej spoločnosti.⁹⁶

90. Súdny dvor po tretie rozhodol, že žalobca nebol držiteľom týchto dlhopisov,⁹⁷ po tom, čo konštatoval, že boli objednané a nadobudnuté bankou, s ktorou bol žalobca v priamom vzťahu, od jeho materskej spoločnosti, pričom tieto spoločnosti uskutočnili objednávku v ich mene a že tieto dlhopisy boli v držbe sprostredkovateľskej banky ako krytie vo vlastnom mene a na účet žalobcu.⁹⁸

91. O taký prípad však nejde vo veci samej. Podľa vnútroštátneho súdu je totiž žalobca vlastníkom cenných papierov, ktoré boli v jeho mene nadobudnuté depozitnou bankou a táto konala v postavení komisionára.

92. V nadväznosti na to sa kladie otázka o osobitnej kvalifikácii týchto vzťahov. Vzhľadom na rozhodnutie o autonómnej povahe pojmu „zmluvné veci“⁹⁹ prináleží Súdnemu dvoru vyjadriť sa v tejto súvislosti.

94 Pozri bod 41 rozsudku Kolassa.

95 Pozri bod 40 rozsudku Kolassa.

96 Pozri podrobné vysvetlivky týkajúce sa osobitného právneho režimu tohto produktu, založené na konštatovaniach Súdneho dvora, od DE COTIGA, A.: I.A. Régulation européenne. C.J.U.E., 28 Janvier 2015, Harald Kolassa c. Barclays Bank PLC, Aff. C-375/13. In: *Revue internationale des services financiers*. Larcier, Bruxelles, 2015, č. 2, s. 40 – 49, predovšetkým s. 41, ktoré spresňujú, že ide o „sekuritizované kreditné deriváty“ alebo „o formu derivátu týkajúceho sa úverovej udalosti začlenenej do prevoditeľného cenného papiera“.

97 Pozri bod 26 rozsudku Kolassa.

98 Pozri bod 15 rozsudku Kolassa.

99 Navrhujem preto, aby sa Súdny dvor odchytil od riešenia prijatého nedávno v rozsudku z 20. apríla 2016, Profit Investment SIM (C-366/13, EU:C:2016:282, bod 56), za osobitných okolností tejto veci, z dôvodu zásady pripomenutej v bode 83 vyššie (ako aj citovanej judikatúry) a možného rozlišovania medzi kvalifikáciou určujúcou právomoc na jednej strane a aktívnou legitímáciou založenou na vnútroštátnom práve na strane druhej.

3. Osobitná kvalifikácia v oblasti emisie štátnych dlhopisov

93. Táto otázka kvalifikácie je v oblasti emisie štátnych dlhopisov nová a komplexná z dôvodu jej dvojitého predmetu, a to osobitnej povahy štátneho dlhopisu a prevodu práv alebo postúpenia pohľadávky, ktoré sa s ním spája.

94. Treba tiež vziať do úvahy, že „práva k cenným papierom sú už väčšinou držané, prevádzané alebo založené prostredníctvom zápisu na účtoch cenných papierov“.¹⁰⁰

95. Hoci mnohí autori tvrdia, že neexistuje zmluvný vzťah medzi emitentom a investorom na sekundárnom trhu, iní sa domnievajú, že tento prístup by mohol byť relativizovaný.¹⁰¹ Podobne ako títo poslední uvedení sa domnievam, že hoci sa v tejto oblasti dá uznať, že už neexistuje priamy zmluvný vzťah v dôsledku neexistencie cenného papiera podpísaného emitentom a doručiteľom,¹⁰² „nemožno všeobecne tvrdiť, že právne vzťahy medzi emitentom cenného papiera a investorom, ktorý nadobúda tieto nástroje (aj keď na sekundárnom trhu), nie sú zmluvnej povahy. Táto otázka môže byť analyzovaná iba od prípadu k prípadu, v závislosti od presnej povahy finančných nástrojov, dokumentov, ktoré ich upravujú a práv a povinností, ktoré z nich vyplývajú vo vzťahu k emitentovi a investorovi“.¹⁰³

96. Domnievam sa, že povzbudenie v ďalšom pokračovaní v tomto smere je zrejmé zo znenia bodu 41 rozsudku Kolassa, ktorý nevyklučuje, že by spor mohol patriť do zmluvných vecí.

97. Preto podmienky, za ktorých sú dlhopisy ponúkané na upísovanie štátom, také, ako boli opísané vnútroštátnym súdom, nemôžu byť podľa môjho názoru kvalifikované za „reťazec zmlúv“ v zmysle judikatúry Súdneho dvora.¹⁰⁴

98. Ako totiž vyplýva z dokumentov v spise, predovšetkým zo *subscription agreement* (zmluvy o upísaní), grécky štát podpísal s „managers“ alebo s účastníkmi systému primárneho trhu, ktorí v postavení prvých držiteľov cenných papierov môžu tieto cenné papiere predať na sekundárnom trhu. Inými slovami, ich úloha môže byť kvalifikovaná ako úloha „distribútorov“ vo vzťahu k investorom sekundárneho trhu, na ktorom sa uskutočňujú transakcie týkajúce sa týchto dlhopisov.

99. Grécky štát tiež vypracoval, ako každý štát – emitent cenných papierov, *offering circular* dokument (emisný prospekt), ktorý stanovuje hlavné podmienky emisie dlhopisu a z právneho hľadiska predstavuje zmluvu uzavretú s jeho veriteľmi.¹⁰⁵ V tomto právnom vzťahu sa tak štát zaväzuje vyplatiť kupóny a dlhopis v čase ich splatnosti voči každému doručiteľovi cenných papierov, hoci nie priamo, ale prostredníctvom sprostredkovateľov, ktorí na jeho účet nadobudli cenné papiere. V tomto vzťahu

100 COTIGA, A.: I.A. Régulation européenne. C.J.U.E., 28 Janvier 2015, Harald Kolassa c. Barclays Bank PLC, Aff. C-375/13. In: *Revue Internationale des Services Financiers*. Larcier, Bruxelles, 2015, č. 2, s. 40 – 49, predovšetkým s. 42, druhý odsek a poznámka pod čiarou č. 9, ktorá poukazuje na dôvodovú správu k Haagskemu dohovoru z 5. júla 2006 o právnych predpisoch, ktoré sa uplatňujú na určité práva, pokiaľ ide o cenné papiere uschované u sprostredkovateľa.

101 COTIGA, A.: I.A. Régulation européenne. C.J.U.E., 28 Janvier 2015, Harald Kolassa c. Barclays Bank PLC, Aff. C-375/13. In: *Revue Internationale des Services Financiers*. Larcier, Bruxelles, 2015, č. 2, s. 40 – 49, predovšetkým poznámka pod čiarou č. 27 (s. 44), ako aj FYON, M.: Regards croisés sur l'arrêt Kolassa et sur diverses questions liées aux actions en responsabilité à l'encontre des émetteurs d'instruments financiers. In: *Revue pratique des sociétés – Tijdschrift voor Rechtspersoon en Vennootschap*. De Gruyter, Berlin, 2016, č. 4, s. 405 – 429, predovšetkým bod 15, ktorý uvádza, že „p. Lehman však správne zdôrazňuje, že tento záver [o neexistencii zmluvných vzťahov] súvisí tak s právnou kvalifikáciou [týchto] vzťahov..., ako aj s povahou výhrad (často mimozmluvnej povahy) uvádzaných [jednotlivcom]“.

102 Pozri o diverzifikácii spôsobov vlastníctva cenných papierov, COTIGA, A.: I.A. Régulation européenne. C.J.U.E., 28 Janvier 2015, Harald Kolassa c. Barclays Bank PLC, Aff. C-375/13. In: *Revue Internationale des Services Financiers*. Larcier, Bruxelles, 2015, č. 2, s. 40 – 49, predovšetkým s. 42.

103 Odkazujem na názor FYON, M.: Regards croisés sur l'arrêt Kolassa et sur diverses questions liées aux actions en responsabilité à l'encontre des émetteurs d'instruments financiers. In: *Revue pratique des sociétés – Tijdschrift voor Rechtspersoon en Vennootschap*. De Gruyter, Berlin, 2016, č. 4, s. 405 – 429, predovšetkým bod 34, s ktorým súhlasím.. Pozri v tom istom zmysle AZI, A.: La solidarité financière dans la zone euro. In: *Revue Droit administratif*. LexisNexis, Paris, č. 8-9, 2012, body 5 a 6.

104 Pozri rozsudok zo 17. júna 1992, Handte (C-26/91, EU:C:1992:268).

105 Pozri v tomto zmysle DE VAUPLANE, H.: Le rôle du juge pendant la crise: entre ombre et lumière. In: *Revue des Affaires Européennes – Law & European Affairs*. Larcier, Bruxelles, 2012, č. 4, s. 773 – 778, predovšetkým s. 775.

je tiež možné domnievať sa, že „prevod cenného papiera na doručiteľa predstavuje postúpenie práv obsiahnutých v cennom papieri: keďže upisovateľ sa zaviazal *ab initio* voči každému doručiteľovi cenného papiera, doručiteľ je nositeľom samostatného práva voči emitentovi“.¹⁰⁶ Analýza uvedená v bode 91 rozsudku zo 7. októbra 2015, *Accorinti a. i./ECB*¹⁰⁷ to potvrdzuje. Je tam spresnené, že „podľa uplatniteľného súkromného práva... centrálné banky získali v rámci štátnych dlhových nástrojov, podobne ako súkromní investori, postavenie veriteľa štátu – emitenta a dlžníka“.¹⁰⁸

100. Možno vyvodiť dva doplňujúce argumenty zo zásahu štátu ako zákonodarcu na účely zmeny podmienok dlhopisu zmluvného štátu. Na jednej strane predmetný zákon sledoval vyvolanie priameho a okamžitého účinku na cenné papiere vlastnené súkromnými inštitucionálnymi investormi alebo fyzickými osobami, nezávisle od sprostredkovania finančnými inštitúciami.

101. Na druhej strane táto legislatívna iniciatíva odhaľuje výbornú znalosť štátu, pokiaľ ide o rozsah jeho záväzkov v postavení zmluvného štátu¹⁰⁹ vo vzťahu k vlastníkom cenných papierov,¹¹⁰ keďže zmenil ich obsah predtým, než sa dostal do platobnej neschopnosti a musel by čeliť žiadostiam o predčasné splatenie pohľadávky, ktoré by mu boli adresované priamo.

102. Zo všetkých týchto skutočností vyvodzujem, že pod pojem „zmluvné veci“ v zmysle článku 7 bodu 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012 patrí žaloba, ktorou si nadobúdateľ dlhopisov emitovaných v členskom štáte uplatňuje voči tomuto štátu práva vyplývajúce z týchto cenných papierov, najmä v nadväznosti na jednostrannú a retroaktívnu zmenu podmienok emisie dlhopisov týmto štátom.

103. V nadväznosti na to treba spresniť, akú odpoveď možno dať vnútroštátnemu súdu na účely určenia miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby.

C. O určení miesta sporného zmluvného plnenia

104. Ide o to určiť, či v takej situácii, o akú ide vo veci samej, je „miesto zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby“ v zmysle článku 7 bodu 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012, miesto vyplývajúce z podmienok týkajúcich sa dotknutých dlhopisov alebo či sa toto miesto môže zmeniť v závislosti od postúpenia pohľadávok späť s týmito dlhopismi, alebo či môže ísť o miesto prijatia úrokov veriteľom.

105. Podľa ustálenej judikatúry¹¹¹ v prípade, že zmluvné strany neurčia miesto plnenia sporného záväzku, toto miesto sa určí podľa práva, ktorým sa riadi tento záväzok podľa kolíznych noriem konajúceho súdu.

106. Ako som opísal vyššie, emisia dlhopisov podliehajúca gréckemu právu sa riadi ustanoveniami *offering circular* (emisný prospekt). V tomto dokumente je grécka centrálna banka označená, v súlade s článkom 8 ods. 6 zákona č. 2198/1994 uplatniteľnom v oblasti štátnych dlhov, ako „*paying agent*“, zvoleným uplatniteľným právom je grécke právo a „*bond holders*“ sú „*relevant participants of the Bank*“.

106 HAFTEL, B.: *Circulation internationale des titres financiers, action en responsabilité et compétence juridictionnelle: questions de qualification*. In: *Revue des contrats*. Lextenso éditions, Issy-les-Moulineaux, 2015, č. 3, s. 547 – 551, predovšetkým s. 548, ako aj v rovnakom zmysle FYON, M.: *Regards croisés sur l'arrêt Kolassa et sur diverses questions liées aux actions en responsabilité à l'encontre des émetteurs d'instruments financiers*. In: *Revue pratique des sociétés – Tijdschrift voor Rechtspersoon en Venootschap*. De Gruyter, Berlin, 2016, č. 4, s. 405 – 429, predovšetkým bod 36.

107 T-79/13, EU:T:2015:756. Treba poznamenať, že tento rozsudok je tiež citovaný v rozsudku *Mamatras* (§ 54).

108 Možno tiež uviesť, že články 6 a 8 zákona č. 2198/1994 podľa mňa potvrdzujú túto všeobecnú analýzu.

109 Čo umožňuje odlišiť vec samu od veci, v ktorej bol vydaný rozsudok zo 17. júna 1992, *Handte* (C-26/91, EU:C:1992:268).

110 Čo umožňuje odlišiť vec samu od veci, v ktorej bol vydaný rozsudok *Kolassa*.

111 Pozri najmä rozsudok zo 6. októbra 1976, *Industrie Tessili Italiana Como* (12/76, EU:C:1976:133).

of Greece Book entry system“. Vyvodzujem z toho, že miesto zmluvného plnenia (vyplatenia kupónov a splatenia istiny), ktoré je predmetom žaloby, sa nachádza v Grécku v súlade s týmto zákonom č. 2198/1994. Konverzia cenných papierov spravovaných gréckym právom, vyplývajúca zo zákona č. 4050/2012 tiež preukazuje, že ide o miesto rozhodnutí o spôsoboch investovania a ich výkone.

107. Za týchto podmienok a s ohľadom na moju analýzu týkajúcu sa kvalifikácie prevodu cenného papiera na doručiteľa podľa toho, či ide o postúpenie práv z tohto cenného papiera alebo o postúpenie pohľadávky, sa domnievam, že skoršie postúpenia nemôžu zmeniť určenie miesta zmluvného plnenia v zmysle článku 7 bodu 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012.¹¹²

108. Tento výklad je v súlade s požiadavkou predvídateľnosti a právnej istoty, vyplývajúcou z odôvodnenia 15 nariadenia č. 1215/2012,¹¹³ keďže vedie k vylúčeniu možnosti, že osoba bude žalovaná na súde členského štátu, ktorý by nemohla rozumne predvídať, pokiaľ by jeho určenie malo závisieť od voľby miesta vkladu cenného papiera a prispieva k riadnemu výkonu súdnictva uvedenému v odôvodnení 16 tohto nariadenia.

109. Tieto ciele by nemohli byť dosiahnuté ani v prípade, ak by miesto zmluvného plnenia malo byť určené podľa miesta vyplatenia splatných úrokov držiteľovi štátneho dlhopisu.¹¹⁴

110. V nadväznosti na to navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol, že článok 7 bod 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že miesto plnenia štátneho dlhopisu je určené podmienkami dlhopisu pri emisii tohto dlhopisu, napriek jeho následným prevodom alebo napriek tomu, že k skutočnému splneniu podmienok dlhopisu týkajúcich sa vyplatenia úrokov alebo splatenia istiny došlo na inom mieste.

V. Návrh

111. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na prejudiciálne otázky, ktoré položil Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko), takto:

- žaloba podaná fyzickou osobou, ktorá nadobudla dlhopisy emitované členským štátom, voči tomuto štátu, smerujúca k dosiahnutiu splnenia pôvodných podmienok dlhopisu alebo náhrady škody v prípade ich nesplnenia, z dôvodu výmeny týchto dlhopisov za dlhopisy nižšej nominálnej hodnoty, ktorá bola tejto fyzickej osobe uložená zákonom prijatým za výnimočných okolností vnútroštátnym zákonodarcom, ktorý jednostranne a retroaktívne zmenil podmienky uplatniteľné na dlhopisy tým, že do nich vložil doložku spoločného postupu umožňujúcu väčšinovým držiteľom dlhopisov stanoviť takúto výmenu voči menšinovým držiteľom, nepatrí do „občianskych alebo obchodných vecí“ v zmysle článku 1 bodu 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

Subsidiárne, pokiaľ Súdny dvor rozhodne, že spor patrí pod „občianske a obchodné veci“ v zmysle článku 1 ods. 1 nariadenia č. 1215/2012:

- pod pojem „zmluvné veci“ v zmysle článku 7 bodu 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012 patrí žaloba, ktorou si nadobúdateľ dlhopisov emitovaných v členskom štáte uplatňuje voči tomuto štátu práva vyplývajúce z týchto cenných papierov, najmä v nadväznosti na jednostrannú a retroaktívnu zmenu podmienok dlhopisu týmto štátom.

¹¹² Pozri analogicky, pokiaľ ide o spory týkajúce sa pohľadávok patriacich do oblasti „nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti“, rozsudok z 21. mája 2015, CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EÚ:C:2015:335, bod 35 a citovaná judikatúra).

¹¹³ Pozri najmä rozsudok z 31. januára 2018, Hofsoe (C-106/17, EÚ:C:2018:50, bod 45).

¹¹⁴ Pozri analogicky rozsudok z 18. júla 2013, ÖFAB (C-147/12, EÚ:C:2013:490, bod 41).

- článok 7 bod 1 písm. a) nariadenia č. 1215/2012 sa má vykladať v tom zmysle, že miesto plnenia štátneho dlhopisu je určené podmienkami dlhopisu pri emisii tohto dlhopisu, napriek jeho následným prevodom alebo napriek tomu, že k skutočnému splneniu podmienok dlhopisu týkajúcich sa vyplatenia úrokov alebo splatenia istiny došlo na inom mieste.